

<https://www.doi.org/10.31918/twejer.2251.5>

e-ISSN (2617-0752)

p-ISSN (2617-0744)

البدر السيوفي الأربلي (٨٥١-٩٢٥ك/١٤٤٧-١٥١٨ز)
پۆلى له زانست و فتوا

م. ی. سازگار عثمان یحیی

زانکۆی سه‌لاحه‌ددین / کۆلیژی ئاداب / به‌شی میژوو

sazgar.yahya@su.edu.krd

پوخته:

ئەم توڭزىنەو مىژوويىيە بە ناونىشانى البدر السيوفى الاربلى (۸۵۱- ۹۲۵ك/۱۴۴۷-۱۵۱۸ز) پۇلى لە زانست و فتوا. توڭزىنەو دىيەكە لەبارەى پۇلى ئەو فەرمايشتزانه كورده، وەك كەسايەتییەكى بەناوبانگ ماوہى سى سال موفتى حەلەب بوو، پىگەيەكى بەرزى كۆمەلايەتى لەناو كۆمەلگەى حەلەبى لەسەر ئاستى خەلكى گشتى و لای كەسايەتییە پلەبەرزەكان ھەبوو، لەماوہى ژيانى خزمەتى بەرچاوى پيشكەش بە شارستانىيەتى ئىسلامى لە كۆمەلگای حەلەبى كرد. ئەم توڭزىنەو سەرەپای پيشەكى و ئەنجام. سى تەوہرەى سەرەكى لەخۆدەگریت. تەوہرەى يەكەم تايبەتە بە ژىننامە و كەسايەتى ناوبراو. ھەرچى تەوہرەى دووہمە پىگەيشتن و پىگەياندى لە زانستدا لەخۆگرتوو. تەوہرەى سىيەم تايبەتكراو بەپىگەى ئەو زانايە لە كۆمەلگای حەلەبى.

وشە كلىلييەكان: البدر السيوفى، موفتى، فەرمايشت، حەلەب.

پۆلی له زانست و فتوا

پیشه‌کی:

شاری حه‌لب به دریژایی میژوو مه‌لنه‌کی مه‌لنه‌ندی کۆبوونه‌وه‌ی زانایان بووه، له‌نیویشیاندا زانایانی کورد که ریشه‌یه‌کی میژوویی کۆنیان له‌م شاره‌هه‌یه، ته‌نانه‌ت ئەم شاره‌ شوینی له‌دایکبوون و پێگه‌یشتنی چه‌ندین زانای ناوداری کورد بووه. دیارخستنی پۆلی که‌سایه‌تییه‌ کورده‌کان له‌ میژوو و شارستانه‌تی ئیسلامی گرنگی تایبه‌تی خۆی هه‌یه. هه‌ر له‌م پوانگه‌یه‌وه (البدر السیوфі الاربلی) که‌ فه‌رمایشتران و موفتییه‌کی ناوداری به‌ ره‌سه‌ن کورد بووه، خودان پێگه‌ی تایبه‌تی بووه، له‌نیوه‌نده‌ زانستی و ئیدارییه‌کانی شاری حه‌لب خزمه‌تی کردوو و پۆلی خۆی گێراوه‌ له‌ ریزی پایه‌به‌رز و پیاوماقولا‌نی شاره‌که‌ی هه‌ژمارده‌کرا، وه‌ک که‌سایه‌تییه‌کی پایه‌به‌رز ناوبانگی پۆیشتبوو.

به‌شیک له‌ گرنگی هه‌ر بابه‌تیکی توێژینه‌وه‌ له‌وه‌دایه‌ بابته‌که‌ نوی بیت، پێشتر گرنگی پێنه‌درابیت. یه‌کیک له‌و زانایانه‌ی هه‌ولێر له‌ توێژینه‌وه‌کانی پێشوو گرنگی پێنه‌درابوو و له‌ دووتویی سه‌رچاوه‌ میژوویییه‌کان ده‌قی میژوویی تایبه‌ت به‌ ورده‌کارییه‌کانی ژیان و تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی که‌سایه‌تی و پێگه‌ی ئەم زانایه‌ پارێزاون و له‌ هیچ توێژینه‌وه‌یه‌ک باس نه‌کراوو، پێویستی به‌ هه‌ینانه‌به‌رباس و ساغکردنه‌وه‌ و لیکدانه‌وه‌ هه‌بوو، پێویست بوو له‌ چوارچێوه‌ی توێژینه‌وه‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆ بخریته‌پوو. ئەم توێژینه‌وه‌یه‌ ته‌رخانکراوه‌ بۆ دیارخستنی پۆلی فه‌رمایشتران و موفتییه‌کی ناوداری کوردی نیشه‌ته‌جێی حه‌لب. سه‌ره‌پای پێشه‌کی و ئەنجام، سێ ته‌وه‌ره‌ی سه‌ره‌کی له‌خۆده‌گریت. ته‌وه‌ره‌ی یه‌که‌م تایبه‌تکراوه‌ بۆ ژیننامه‌ی ئەو زانایه‌، هه‌ر له‌ناو و نازناو و په‌چه‌له‌کی و

تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی جه‌سته‌یی و که‌سایه‌تی. ئەو‌هی تاییه‌ته به ته‌وه‌ره‌ی دووهم ژیننامه‌ی زانستی له‌خۆگرتوو له پینگه‌یشتن و پینگه‌یانندی زانستی. ته‌وه‌ره‌ی سییه‌م پینگه‌ی ئەو زانایه‌ی له‌خۆگرتوو هه‌ر له پینگه‌ی له‌نیو کۆمه‌لی زانایانی شاری حه‌له‌ب و پینگه‌ی له فتوادان.

وه‌کو له نازناوی ده‌رده‌که‌وێت له بته‌په‌تدا خه‌لکی هه‌ولیر بووه. فه‌رمایشته‌زان و مو‌فتیه‌کی ناودار بووه، بۆیه به پێویسته‌مانزانی بیکه‌ینه بابته‌ی توێژینه‌وه، ئەمه‌ش بۆ پوونکردنه‌وه‌ی لایه‌نیکی گه‌نگ له میژووی کورد. بۆ نووسنی ئەم بابته به پله‌ی یه‌که‌م سوود له کتیبی (در الحبيب في تاريخ أعيان حلب) ی میژوونووس (ابن الحنبلي م: ٩٧١/ک ١٥٦٣ز) وه‌رگیراوه. میژوونووس سه‌رگوزشته‌ی ژيانی (البدر السیوفي) به ته‌واوی ورده‌کاریه‌کانی خسته‌وه‌ته‌پوو. هه‌روه‌ها کتیبی (الضوء اللامع لأهل القرن التاسع) ی میژوونووس (السخاوي م: ٩٠٢/ک ١٤٩٧ز)، له‌گه‌ل کتیبی (الکواکب السائرة بأعيان المائة العاشرة) ی (الغزي ت: ١٠٦١/ک ١٦٥٠ز) سه‌ره‌پای هه‌ندیک سه‌رچاوه‌ی دیکه که له لیستی سه‌رچاوه‌کان پیکه‌راون.

ته‌وه‌ری یه‌که‌م: ژیننامه‌ی البدر السیوفي الاربلي

یه‌که‌م: ناو و نازناو و په‌چه‌له‌کی

ناوی (حسن بن علي بن يوسف بن المختار الاربلي الاصل (الحصکفي(١)) الحلبي الشافعي). له ولاتی شام به گشتی و شاری حه‌له‌ب به تاییه‌تی به "البدر السیوفي یا "بدرالدین الاربلي" یاخود "ابن السیوفي(٢)، ناوبانگی پویشته‌بوو. (السخاوي، ٢٠٠٣/١/١٨٠؛ ابن الحنبلي الحلبي، ١٩٧٣، ٢/١/٥٠٦-٥٢٠؛ الغزي، ١٩٩٧، ١/١٨١؛ ابن العماد الحنبلي، ١٩٨٦، ١٠/١٨٥).

دەربارەى رەچەلەك و بنەچەى، (الشيخ الخناجري م: ١٥٣٣/ك٩٤٠) دەلّیت: لەگەل (البدري السيوفي) بووم لە رۆژى مائاواى لیکردنى (الشيخ شهاب الدين السمرقندي م: ٩٠١/ك١٤٩٥). (البدري السيوفي) پرسیارى کرد ئایا لە پێشتان یا لە دواتانەوه برۆین، وەلامى دایەوه دەستورى عەرەب چۆنە؟ وتى: دەبى لە پێشەوه برۆین بە شەو و لە دایانەوه بە رۆژ. بەلام دەستوورى عەجەم چۆنە: ئینجا ئەو وتى: ئیمە گوێی پێنادهین. (ابن الحنبلي الحلبي، ١٩٧٣، ١/١/ص ٢٣٧-٢٣٨). لەژێر رۆشنای ئەوهى خرایەروو کە ئاماژە بە عەجەمیەتى دەکات، لەلایەک. لەلایەکی دیکەوه وەکو لە نازناوی دەردەکهوى بە رەسەن هەولێرى بووه، کە ناوچەیهکی کوردییە و تائىستاش دانىشتوانەکەى کوردن. و لە پەڕەوانى مەزەهەبى شافەعین. بەلەبەرە کرانانى ئەو زانیاریانە رێی تێدەچیت بۆ ئەوهى بلّین بە رەسەن کوردیكى هەولێرى بووه.

دووهم: لە دایکبوونی

لە دەورووبەرى سالى (٨٥٠ یان ٨٥١/ك١٤٤٦ یان ١٤٤٧) لە شارى (حصن کيفا) لە دایکبووه و پێگەیشتووه. (السخاوي، ٢٠٠٣، ٣/ص ١١٨). بەلام (ابن الحنبلي) لە زارى مامۆستایەکی قوتابخانەیهکی حەلەب ئەوهى چەسپاندوه کە (البدري السيوفي) پێیڕاگەیاندبوو لە شارى حەلەب لە دایکبووه. (ابن الحنبلي الحلبي، ١٩٧٣، ٢/ص ٥١٠). بە دوور نازانری باب و باپیرانى لە کۆنەوه هەوارى خۆیان لە هەولێرەوه بە جێهێشتبى و لە حەلەب گیرساییتنەوه.

سێهەم: بارى کۆمەلایەتى

سەرچاوه میژوووییەکان زانیاریمان سەبارەت بە ژيانى خێرانى زاناو ناودارانى کورد نادن. دەربارەى (البدري السيوفي) ئەوهى هەیه چەند ئاماژەیهکی کورته کە لە تەمەنیکى گەوره هاوسەرگیری کردووه.

سه‌بارەت بە منداڵەکانی ئاماژە کچیک و کورپکی کراوە. (ابن الحنبلي الحلي، ١٩٧٣، ٢/١ ص ٥٨٨-٥٨٩؛ ٢/٢ ص ٤٦٣ پەرەوێزی ژمارە (٢)). بەلام هێچ زانیاری بەردەستە نەبوو و دەربارەی ژانیان.

چوارەم: تاییبەتمەندییەکانی جەستەیی و کەسایەتی

میژوو نووسی بە ناوبانگی حەلەبی (ابن الحنبلي) لە تەمەنی گەنجیەتی بە دیداری (البدر السیوفی) گەشتوو، لەبارەی تاییبەتمەندییەکانی جەستەیی دەلیت: ((پیاویکی بالابەرز بوو، سەر و ریشیکی سپی نورانی و پڕشنگداری هەبوو، پێژدار و خاوێن شکۆ بوو، هەرکەس چاوی پێکەوتبا گومانی نەبوو ئەو لە پیاوێ مەزن و خاوێن شکۆ و پێژدارەکان بوو)). لە سەرەتای تەمەنی پیری ریشی بە بۆیە رەش دەکرد، بەلام دواتر بۆیەکردنی ریشی جیهیشت تاکوتایی تەمەنی. هەرۆهە دەلیت: ((لەگەڵ باوکم لای دانیشتم نەتوانی هێچی بۆ بخوێنمەوه... بە البدر گەیشتم ئامادەبووم لە هەندیک لەوانەکانی... ئاوازی جیای هەبوو، دەنگیکی زوڵال و گەورە و بیسترایی هەبوو)). (ابن الحنبلي الحلي، ١٩٧٣، ٢/١ ص ٥١٨؛ الغزي، ١٩٩٧، ١/١ ص ١٨٢). ئەوەی لەم زانیاریانە تییینی دەکریت (البدر السیوفی) کەسیکی بە هەیبەت و شکۆ بوو، جەستەیه‌کی ریک و سیمایه‌کی گونجاوی هەبوو، تاییبەتمەندییەکانی دەنگی و گۆرینی ئاواز و ئاستەکانی دەنگی لە کۆر و وانە زانستییه‌کانی لەپال ئەو پاشخانە زانستییه‌ی هەیبوو خالیکێ گرنگ بوو خەلکان بەجۆشەوه ئامادەیی وانەکانی بن.

(البدر السیوفی) سەرۆک و سەرەستەیی زانیانی سەرەمەکه‌ی بوو. (ابن الحنبلي الحلي، ١٩٧٣، ١/١ ص ٣٦٥). هەرچەندە زۆر بەخۆی سەرسام بوو و لەگەڵ قوتاییەکانی دەربارەی وشەکان و فتواکان توشی دەنگ بەرزکردنەوه دەبوو. هەرۆهە هەندیک جار کاتیک باسی زانیایەکیان دەکرا لە پله‌وپایەیان دەهینایە خوارەوه ناکۆک بوو لەگەڵیان بە تاییبەتی لەگەڵ هەر یه‌کە (الشیخ جبریل، أمین الدین، ابو الوحي الكردي الحلي الشافعي

م: ۹۳۰/ک ۱۵۲۲ز (۳) ههروهه (الشيخ ابراهيم العمادي (۴) و چهند زانای دیکه‌ی کورد و ده‌گوت: ((اکرد وهم الى الجبال)). (ابن الحنبلي الحلبي، ۱۹۷۳، ۲/۱ ص ۵۱۵).

سه‌بارهت به (الشيخ جبريل الكردي)، ده‌ستیکی بالای هه‌بوو له بواری شه‌رعزانی و فتوادان، له‌گه‌ل (البدر السیوفی) هاو‌پیی یه‌کتری بوون له به‌ده‌سته‌پینانی زانستی فه‌رمووده له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا پیی ده‌گوت "جبریل الارض". (ابن الحنبلي الحلبي، ۱۹۷۳، ۱/۱ ص ۴۵۴-۴۵۸؛ محمد راغب الطباخ الحلبي، ۱۹۸۹، ۵/ص ۴۱۰). هه‌روهه (الشيخ ابراهيم العمادي) له بنه‌په‌تدا له بنه‌ماله‌یه‌کی به‌ناوبانگی ئامیدی له موفتییه به‌ناوبانگه‌کانی چه‌له‌ب بووه. (ابن الحنبلي الحلبي، ۱۹۷۳، ۱/۱ ص ۷۴-۸۳). که‌واته ئه‌و توانج و په‌خنه و نا‌کوکیانه‌ی له‌گه‌ل زانایانی کورد که هاوشان و هاوسه‌رده‌می خوی بوون، به‌دوور نازانری له‌سه‌ر بابه‌ته‌کانی زانست و فتوا بووبی. که ده‌گوت: ((اکرد وهم الى الجبال)) دوور نییه مه‌به‌ستی ئه‌وه بووبی به‌تیروانیی ئه‌و زانا نه‌بووینه.

هر دهر‌باره‌ی توانج و په‌خنه‌گرتنه‌کانی، موفتی مالیکی (عبدالنبی المغربي م: ۹۲۳/ک ۱۵۱۷ز) سالی (۹۰۲/ک ۱۴۹۵ز) هاته چه‌له‌ب له‌گه‌ل (البدر السیوفی) پیش‌په‌رکی زانستی ئه‌نجامدا و به‌ناو‌زپاندنی موفتی مالیکی (عبدالنبی) کوتایی هات به‌وه‌ی ناوی (عبدالنبی) ناویکی ناشایسته‌یه، ناویک به‌ندایه‌تی تیدابیت ته‌نیا ده‌بیت بو خوی گه‌وره بیت. (ابن الحنبلي الحلبي، ۱۹۷۳، ۲/۱ ص ۸۶۶-الغزي، ۱۹۹۷، ص ۱۲۶۵). هه‌روهه فه‌رمووده‌ناس و پاقه‌کاری قورئان و تاربیژ (محمد ابن الشيخ شرف الدين ابي المكارم الانطاكي الحنفي ۰۰۰ - ۹۳۸/ک ۱۵۳۱-۰۰۰ز) که ناسرابوو به (ملا عرب)، (البدر السیوفی) چه‌زی نه‌ده‌کرد گفتوگوی له‌گه‌ل بکات و ده‌یوت: ئه‌و مه‌لایه عه‌ره‌ب نییه و شاره‌زایی نییه و قسه‌کانی کاری پیناکریت. (ابن الحنبلي الحلبي، ۱۹۷۳، ۱/۲ ص ۲۳۳-۲۳۶). له‌ژیر

رۆشنایی ئوۋەى خرايەپروو دەتوانىن بلىين ئوۋە بەشىك بوۋە لە
 كەسايەتتى (البدر السيوفى)، بەھۆى ئوۋ ئاستەبەرزەى لە زانستى شەرى
 بە تايبەتتى كە موخەدىستىكى بەھرمەند و ھەروەھا يەككىك بوو لە چوار
 ليكۆلەرى مەزھەبەكانى ئىسلام لە شارى ھەلب، ماۋەى سى سال موفتى
 شارەكەى بوو ئەمەش توۋشى جۆرىك لە لەخۇبايىبوۋنى كرد، پەخنى
 لە زانايانى ھاوشانى دەگرت.

پىنچەم: ھۆنراۋەكانى و پەسنى زانايان و شاعيران

لە دووتوۋى سەرچاۋەى ژىننامەكان، چەند بەيتە ھۆنراۋەيەكى (البدر
 السيوفى) تۆماركراۋە. ھۆنراۋەكانى لە ئاستىكى بەرز نەبوۋە، چۈنكە
 ھۆنراۋەى زانايانە. بۇ نمونە بە بەيتە ھۆنراۋەيەكى سىننە ۋەلامى
 شاعىرىكى كورد دەداتەۋە و دەلىت:

لنظمك نورالدين فضل طلاوة..... غدا ينهب الالباب رونقها نهبا

وفيه معان تسلب العقل سحرها ويسكرنا أضعاف ماتسکر الصهبأ

وندك لم يلحق فيه لأجل ذا..... علوت على الأنداد في حلب الشهبأ (ابن
 الحنبلي الحلبي، ۱۹۷۳، ۲/۱ ص ۵۲۱-۵۲۲).

ۋاتە: ((ئەى نورالدين ھۆنراۋەكەى داترشتوۋە تايبەتمەندىى جوانى
 ھەيە، جوانىيەكەى بەيانى عەقلەكان بۆ لای خۆى دەرفىنى، لە راستىدا
 ۋاتاكانىشى كە قەشەنگن عەقلەكان دەرفىنى، ئىمەش مەست دەكا چەندەھا
 جار زياتر لەۋەى شارى ھەلب دەيكا. و تۆش پايەكەت بەرزبوۋىەۋە
 بەسەر نەيارەكانت لە شارى ھەلبى پەنگ سى)).

نمونه‌یه‌کی دیکه له هۆنراوه‌کانی:

إلهي فاحفظني وقال: اتكشف الغطا
مضم

ولكن غطاء القلب، فاكشفه سيدي وأشهدني الأسرار في كل مظهر
(الغزي، ١٩٩٧، ١/ص ١٨٢).

واته: ((په‌روه‌دگارا بمپاریزه، گوتی: تو دته‌وی پهرده لایده‌م له‌سه‌ر
هه‌موو شاراو‌ه‌کانم، ئە‌گه‌ر پهرده له‌سه‌ر نه‌ینییه‌کانم دایمالم، ئە‌ی پهرده‌ی
دل، تۆش ئە‌و لاده‌گه‌وره‌م، نیشانم بده هه‌موو نه‌ینی و شاراو‌ه‌کانم)).

هه‌روه‌ها له هۆنراوه‌یه‌کی ده‌لیت:

إذا ما نالت السفهاء عرضي ... ولم يخشوا من العقلاء لوما
كسوت من السكوت فمي لثاما ... وقلت نذرت للرحمن صوما (الغزي،
١٩٩٧، ١/ص ١٨٢).

واته: ((ئە‌گه‌ر نه‌زانان شکۆمه‌ندی من له‌که‌دار بکه‌ن، و هیچ نه‌ترسای
له‌ لۆمه‌ی عاقلمه‌ندان، بێ ده‌نگیم کرده داپۆشه‌ر بۆ زارم، گوتم پۆژووم
بۆ خودا نه‌زرکردوو)). وادیاره ئە‌و دوو به‌یته هۆنراوه‌ی له‌ کۆتاییه‌کانی
ته‌مه‌نی نویسی.

هه‌روه‌ها له هۆنراوه‌یه‌کی داشۆرین که وه‌سفی بانگه‌ده‌ری یه‌کیک له
مزگه‌وته‌کانی شاری حه‌له‌ب ده‌کات که ناوی (قاسم) بوو وادیاره ده‌نگی
ناخۆش بوو ده‌لیت:

إذا ما صاح قاسم في المنار ... بصوت منكر شبه الحمار

فكم سبابة في كل أذن ... وكم سبابة في كل دار (ابن الحنبلي الحلبي،
١٩٧٣، ١/٢/ص ٥٢٢)

واته: ((ئهگەر قاسم بانگ بدا له مناره‌دا، به دهنگی خراپ به دهنگی
گویدریژ دهچی، چهند په‌نجه‌ی شایه‌دمان ده‌چیته گوئکان، و چهند خه‌لک
له‌نیو مالیان جنیوی پیده‌دهن)).

(البر السیوفی) وه‌کو زانایه‌کی پایه‌به‌رزی کورد خاوه‌ن پیگه‌یه‌کی
دیار له‌نیو کۆمه‌لگای حه‌له‌بی هه‌ندیک له‌ زانایان و فی‌رخوازانى ستایشیان
کردووه و پێیاندا هه‌لگوتووه، لی‌رده‌دا به‌ گرنگ ده‌زانریت په‌سنی ئه‌و زانا و
فی‌رخوازانه‌ بخریته‌پوو، هه‌ر بۆ نموونه (البر السیوفی) جارێک چۆته
دیمه‌شق، شاعیری حه‌له‌بی (علي بن محمد (الحصکفي(١٤)) ناسراو به
(الشیخ علاء الموصلي) شعریکی بۆ نووسیوه و ده‌لیت:

لبابک بدرالدین أهدیت مدحة تفوق بذكراک المعتقدة الصها

لقد كنت عینا في دمشق ولم تزل تجاوز في میدان شقراؤها الشها

فلا غرو ان فقت النفوس مکتنة بطلعک الغراء في حلب الشها (ابن
الحنبلي الحلبي، ١٩٧٣، ١/٢/ص ٥٢١).

واته: ((بۆ ده‌رگای تو ئه‌ی بدرالدین ستایشیکم پێشکەش کردی،
به‌رزتر بێ له‌وه‌ی به‌ یادتا بێ له‌ ئازادکراویکی خویناوی، بێگومان تو
چاویکی دیمه‌شق بووی وه‌تا ئیستا، قژ کالی خۆله‌میشیت تیپه‌پاند له‌
مه‌یدانا، جینگای سه‌رسوپمان نییه‌ نووستوووه‌کان وشیاربه‌ک‌یه‌وه‌، کاتیکی
ده‌گه‌یت به‌ شکۆداری بۆ شاری حه‌له‌بی ره‌نگ سپی)).

یه کیکی دیکه له و ئه ديب شاعير و هونه ردوستانه ی ستایشی به رزیی
 ئاستی زانستی (البدري السيوفي) کردووه (محمد بن الشمس الدين الدمكي
 م: ۹۱۱ ک/ ۱۵۰۵ ز) له شعریکی دهلیت:

ولله ولله العظيم وحق من بفوائد العلم الشريف عليك من

فلأنت بحر في العلوم جميعا وجمع ماترويه من لفظ حسن (ابن
 الحنبلي الحلبي، ۱۹۷۳، ۱/۲ ص ۲۹۹).

واته ((به و خوايه، به وخوايه مه زنه كه حه ق و ره وایه، كی له بواری
 زانسته به رزه كان له تو به سوودتره، بیگومان تو ده ریایه کی له گشت
 زانسته كان، گوفتاری چاكن هه موو ئه و شتانه ی گیراوته وه)).

شه شه م: كوچی دوايي

سه باره ت به كوچی دوايیه كه ی له (مانگی ربیع الاول) ی سالی
 (۹۲۵ ک/ ۱۵۱۸ ز) دواي ئه وه ی به ناحه ق له لایه ن قازی حه له ب (زین
 العابدین ابن الفناری الحنفی م: ۹۲۶ ک/ ۱۵۱۹ ز). تووشی نا په حه تی و ئازار
 بوو، به هوی هه ل سو كه وتی قازی ناوبراو به رانه ری به ماوه یه کی كه م
 كوچی دوايي كرد. له مزگه وتی گه وری حه له ب نوێژی مردووی
 له سه ركرا، به ئاماده بوونی ژماره یه کی زوړی خه لك له مه راسیمییکی
 گه وره له گوړستانی (الحجاج) ی حه له ب ئه سپارده ی خاككرا. جگه له
 شاری حه له ب كاتيك هه والی كوچی دوايیه كه ی گه یشته شاری دیمه شق
 له مانگی (ربیع الثاني) له پوژی هه یینی له مزگه وتی (جامع الاموي) (صلاة
 غائب) ی بو كرا. (السخاوي، ۲۰۰۳، ۳ ص ۱۱۸-۱۱۹؛ ابن الحنبلي
 الحلبي، ۱۹۷۳، ۱/۲ ص ۵۲۰؛ الغزي، ۱۹۹۷، ۱ ص ۱۸۲؛ ابن العماد
 الحنبلي، ۱۹۸۶، ۱۰ ص ۱۸۶). له به ره و پیگه و ناوبانگه ی له ولاتی شام به

گشتی و کۆمه‌لگای حه‌له‌بی به تاییه‌تی بۆیه خه‌لکێکی زۆر ئاماده‌ی مه‌راسیمی ناشتنه‌که‌ی بوون.

میژوونووسی حه‌له‌بی له ژیننامه‌ی یه‌کێک له سه‌رۆکی قورئانخوینانی حه‌له‌ب ناسرابوو به (الشیخ محیی الدین المقرئ ابن المقرئ الحموی الشافعی ۸۶۹-۹۵۶ک/ ۱۴۶۴-۱۵۴۹ز)، ده‌گیڕیته‌وه: (البدر السیوفی) قورئانخویندنی ناوبراوی زۆر لاپه‌سه‌ند بووه و ستایشی ده‌کرد. دوا‌ی ئه‌وه‌ی (البدر السیوفی) کۆچی دوا‌یی کرد، گه‌رووی ئازاری هه‌بوو نه‌یده‌توانی قورئان بخوینێ ده‌چوو سه‌ر گۆپی (البدر السیوفی) و ده‌پارایه‌وه و هه‌ر له‌گه‌ڵ گه‌رانه‌وه‌ی گه‌رووی چاک ده‌بووه‌وه و ده‌یتوانی به‌ ده‌نگی به‌رز قورئان بخوینیته‌وه. (ابن الحنبلی الحلبي، ۱۹۷۳، ۲/۱ ص ۸۳۳-۸۳۴).

ته‌وه‌ره‌ی دووهم: پێگه‌یشتن و پێگه‌یاندنی له زانستدا

یه‌که‌م: مامۆستاکانی

ئه‌وه‌ی تاییه‌ته به پێگه‌یشتنی که‌سایه‌تی زانستی ئه‌م زانا کورده زانستی له‌سه‌ر ده‌ستی ژماره‌یه‌ک شیخ و زانا و موحه‌دییسی شاره‌که‌ی و سه‌رده‌مه‌که‌ی وه‌رگرتوو. (ابن الحنبلی) پشتی به‌ چهند ده‌ستنووسیکی (البدر السیوفی) به‌ستوو ناوی ئه‌و زانایانه‌ی تۆمارکردوو که زانست و بڕوانامه‌ی له‌لایان وه‌رگرت.

له منداڵیه‌وه به‌ هاوڕێیه‌تی باوکی له مزگه‌وتی الحجازیه (جامع الکبیر) ده‌چوو کۆبوونه‌وه‌ی زنجیره‌ی دهرسه‌کان. (ابن الحنبلی الحلبي، ۱۹۷۳، ۲/۱ ص ۹۴۸-۹۴۹). سه‌ره‌تای ژیا‌نی زانستی (البدر السیوفی) به‌ خویندنی قورئانی پیرۆز ده‌ستپێک‌کرد، قورئانی به‌ ناوه‌رۆکی ته‌واوه‌وه له‌لای گه‌وره‌ی قورئانخوینان وه‌ک (أبی محمد سلیمان بن أبی

بکر المبارک شاه الهروي) خویندووه. رافه کردنی قورئانی پیروزی (البیضاوی) خویندووه، له لای (ملازاده الجرخي السمرقندي م: ۹۰۰/ک ۱۴۹۴ز). زانستی قورئانی خویندنه وه (القرآات)ی وەرگرت لای (الشیخ علي الجبرتي م: ۸۷۸/ک ۱۴۷۳ز) و (الشیخ جعفر السنهوري م: ۹۲۳/ک ۱۵۱۷ز). (ابن الحنبلي الحلبي، ۱۹۷۳، ۱/۲ ص ۵۰۷-۵۰۸؛ ابن العماد الحنبلي، ۱۹۸۶، ۱۰/۱ ص ۱۸۵).

له زانستی فەرموده، (البدر السيوفي) گرنگی به فەرموده دا، (السيد علاء الدين بن السيد عفيف الدين الحسني الشافعي ۸۱۴-۸۸۰/ک ۱۱۴۱- ۱۴۷۶ز) سالی (۸۷۰/ک ۱۴۶۵ز) له حه له ب بوو، (البدر السيوفي) ئیجازه ی له سهر دهستی وەرگرتووه به تاییه تی له کتیبه کانی (الجواهر الفائقة الصفية في الاحاديث الزواهر العلية المصطفية، السيرة النبوية، السيرة الخلفاء الراشدين، الحقيقة في العقيدة). ههروه ها له قوتابخانه ی (الحلاوية النورية)ی حه له ب لای هه مان زانا کوکراوه ی په رتوکه کانی (جمع الجوامع فی الاحاديث اللوامع) و په رتوکی (العشرة العشارية)ی خویندووه. (ابن الحنبلي الحلبي، ۱۹۷۳، ۲/۲ ص ۳۳۲-۳۳۳). ههروه ها (الفیه ابن مالک) و (الفیه ابن معط) و (صحيح البخاري ومسلم) و (شرح أليفة العراقي)ی له لای (الشیخ ابن السلامي م: ۹۲۲/ک ۱۵۱۶ز) خویندووه. (اعراب المنهاج) و (الشفاء)ی له لای (الشیخ أبي زر م: ۸۸۴/ک ۱۴۸۰ز) خویندووه. ئینجا زانستی تیگه یشتن له ئاین (الفقه)ی له لای (الشمس السلامي م: ۸۷۹/ک ۱۴۷۴ز) خویندووه. له (اصول الفقه) هه ریه ک له په رتوکه کانی (شرح المواقف) و (شرح العضد)ی له لای (الشیخ علي ملا درويش ۸۹۲/ک ۱۴۸۶ز) خویندووه. گوئیستی هه ندیک له کتیبی (الآرشاد) بووه له لای (الشمس الجوجري م: ۸۸۹/ک ۱۴۸۴ز). (ابن الحنبلي) له سهر زاری (البدر السيوفي) ده گێریته وه که فەرموده ی له حه له ب و دیمه شق و قاهیره و مه ککه خویندووه، و هکو له نامه یه کی هاتووه له کاتی گه پانه وه ی له حه ج نووسیوووی زۆربه ی فەرموده کانی له شام و مه ککه نووسیوووه وه، ئه و فەرمودانه ی بۆ شیخه

باوه‌پینکراو و بالاکان (ذوی الاسانید العالیة) خویندبووه‌وه. هه‌روه‌ها (الفیة العراقی) به‌شیوازی ئەزبهرکردن بۆ ئیمامی مزگه‌وتی ئەمه‌وی که زاهدی به‌ناوبانگی دیمه‌شق بوو، خوینده‌وه. به‌م جووره‌ بروانامه‌ی فتوادان و وانه‌وتنه‌وه‌ی پێ به‌خشرا. (السخاوی، ۱۹۸۶، ۱۰/ص ۱۸۵؛ سبط ابن العجمی، ۱۴۱۷، ۱/ص ۳۱؛ ابن الحنبلی الحلبي، ۱۹۷۳، ۱/۲/ص ۵۱۰-۵۱۸؛ الغزی، ۱۹۹۷، ۱/ص ۱۸۱).

له زانستی (الكلام) په‌رتوکه‌کانی (شرح الطوابع) و (شرح المقاصد) و (الكافية ابن حاجب)ی له‌لای (الشیخ نصرالله الخلیالی م: ۹۲۶ک/۱۵۱۹ز) خویندووه. هه‌روه‌ها له‌لای (الشیخ علي كه‌ناسرابوو ملا درویش ۸۹۲ک/۱۴۸۶ز) کتیبه‌کانی (اصول الدین و المنطق و المعانی) خویندووه. (الشیخ عبدالرحمن بن خلیل الأذرعی م: ۸۶۹ک/۱۴۶۴ز) یه‌کیکی دیکه‌ بوو له‌و زانایانه‌ی که (البدر السیوفی) سالی (۸۶۷ک/۱۴۶۲ز) گوئیگرتوو له‌ هه‌ندی له‌ په‌رتوکه‌ دانراوه‌کانی به‌ تاییه‌تی (بشارة المحبوب بتکفیر الذنوب). هه‌روه‌ها له‌ زانستی کیش و سه‌روا په‌رتوکی (القسطاس)ی له‌لای (علي شاه الهروي) خویندووه. له‌بوارای بیروباوه‌ په‌رتوکی (حاشیة شرح العقائد)ی له‌لای (الکمال أبی شریف م: ۹۰۶ک/۱۵۰۰ز) خویند و پینیدان و بروانامه‌ی پیه‌خشی. له‌ زانستی پزیشکی کتیبی (الحاوی) له‌لای (الکمال بن أبی شریف) خویندووه. سه‌ره‌پای ولاتی شام، جگه‌ له‌ حه‌لب و دیمه‌شق، کاتیک به‌نیازی به‌جیه‌ینانی فه‌ریزه‌ی حه‌ج سالی (۸۶۶ک/۱۴۶۱ز) پوو‌ی کرده‌ شاری مه‌ککه‌ لای زاناکانی ئەو شاره‌ زانستی وه‌رگرتوو. وه‌کو له‌ ده‌ستنووسیکی (البدر السیوفی) هاتوو شاری قودس یه‌کیکی دیکه‌بوو له‌و ناوچانه‌ی زانستی لئ ده‌ستخست. (سبط ابن العجمی، ۱۴۱۷، ۱/ص ۳۱؛ ابن الحنبلی الحلبي، ۱۹۷۳، ۱/۲/ص ۵۱۰-۵۱۸؛ الغزی، ۱۹۹۷، ۱/ص ۱۸۱).

هه‌وله‌کانی (البدر السیوفی) بۆ گه‌یشتنی به‌ خزمه‌ت زانا پایه‌به‌رزه‌کان و به‌ده‌ستخستنی زانست، ئه‌وی گه‌یانده‌ ئاستیکی زانستی به‌رز چه‌ندین زانستی جۆراوجۆری وهرگرتوه‌، به‌لام گرنگی تایبه‌تی به‌ فهرمووده‌ دابووه‌ فهرمايشترانیکی به‌هرمه‌ند کۆر و کۆبوونه‌وه‌کانی له‌ میژووی ژیننامه‌ی شاهیدی ئه‌و راستییه‌ن.

دووه‌م: سه‌ره‌تاکانی وهرگرتنی زانست

میژوونوسی چه‌له‌بی له‌ زاری (البدر السیوفی) ده‌گێڕیته‌وه‌ له‌ شاری چه‌له‌ب پێگه‌یشت، ژماره‌یه‌ک په‌رتوک و سه‌رچاوه‌ی گرنگی جگه‌ له‌ قورئانی پیرۆز، په‌رتوکی (المنهاج) (٥) والارشاد (٦) والفیه‌ العراقی (٧) والسیره‌ النبویه‌ لابن هیشام ومنهاج البیضاوی (٨) والشاطبیه‌ (٩) والکافیه‌ (١٠) والطوالع (١١) و الشمسیه‌ (١٢) وتصریف‌ العزی (١٣) ی تیدا ئه‌زبه‌رکرد. (ابن الحنبلی الحلبي، ١٩٧٣، ١/٢/٥١١). کۆتا زانا و لیکۆله‌ری شافعی (خاتمه‌ محقق الشافعية) ی چه‌له‌ب بوو له‌ سه‌رده‌می مه‌مالیک. (ابن الحنبلی الحلبي، ١٩٧٣، ١/٢/٥٠٦؛ الغزی، ١٩٩٧، ١/١/١٨٠). فهرمايشترانیکی به‌هرمه‌ندبوو له‌ گه‌ل ئه‌وه‌شدا دانراوی هه‌بوو له‌ زانستی تیگه‌یشتن له‌ ئاین (الفقه) به‌ ناوینیشانی (حاشیه‌ علی شرح المنهاج للمحلي) هه‌روه‌ها له‌ زانستی ریزمانی عه‌ره‌بی (النحو) به‌ ناوی (الحاشیه‌ علی شرح الکافیه‌ المتوسط). (الغزی، ١٩٩٧، ١/١/١٨٢؛ ابن‌ العماد الحنبلي، ١٩٨٦، ١٠/١/١٨٥-١٨٦؛ البغدادی، ١٩٥١، ١/١/٢٨٩؛ البغدادی، د.ت، ٤/ص ٢٥٨).

سێیه‌م: قوتابییه‌کانی

له‌ زانا فهرمووده‌ناسه‌کانی چه‌له‌ب بوو له‌ مزگه‌وتی (الاموي) کۆر و دانیشتنی فهرمووده‌ی هه‌بوو. (ابن الحنبلي الحلبي، ١/١٩٧٣/١/٣٤٩). له‌ پیشه‌وه‌ی زانایانی سه‌رده‌مه‌که‌ی هه‌روه‌ها له‌ مامۆستا به‌ناوبانگه‌کانی مزگه‌وتی گه‌وره‌ی چه‌له‌ب بوو، وانه‌ی به‌ قوتابییان ده‌گوته‌وه‌، شیوازی

قسه‌کردنی ئارام بوو. (ابن الحنبلي) له هه‌ندیک له دهرسه‌کانی که تاییه‌ت بوون به زانستی فه‌رمووده (مواعيد الحديثية (١٥)) ئاماده‌ده‌بوو، وه‌سفی کردووه، له‌م دهرسانه زانستی جياجیای به‌کارده‌هینا، به ده‌نگه زولال و به‌رزه‌که‌ی فه‌رمووده‌ی (المسلسل بالاولية (١٦))ی به گوینی ئاماده‌بووان ده‌چراند، پێگه‌ی به قوتابیانی دابوو له زاری ئه‌و فه‌رمووده بگێرینه‌وه به مه‌رجیگ گێرانه‌وه‌که له‌سه‌ر زاری ئه‌و (البدر السيوفي) بی‌ت وه‌کو (اسناد). له‌ماوه‌ی ژیا‌نی هه‌ندیک نازناوی وه‌کو (العلامة، الشيخ الامام، شيخ الاسلام)ی وه‌رگرت. (ابن طولون، ١٩٩٨، ١/ص ١٠٢؛ ابن الحنبلي الحلبي، ١٩٧٣، ٢/٢ ص ٥٩٤؛ الغزي، ١٩٩٧، ١/ص ١٨١؛ ابن العماد الحنبلي، ١٩٨٦، ١٠/ص ١٨٥). به‌هۆی ئه‌و ئاسته به‌رزه‌ی ئه‌و نازناوه‌ی وه‌رگرت که به‌هه‌موو که‌س ناگوتری.

له‌وانه‌ی قوتابی‌ی ئه‌و زانا و موفتیه کورده بوونه له‌ دوایی بوونه‌ته زانای ئایینی گه‌وره، خاوه‌نی کتییی (در الحبيب) ناوی (هه‌ژده) زانا و که‌سایه‌تی هه‌ناوه و باسی لێوه‌کردوون، ئه‌م قوتابیانه‌ش له ناوچه‌ی جياجیای ئیسلامی هاتوونه‌ته خزمه‌تی بۆ وه‌رگرتنی زانستی جیاوا‌ز. قوتابییه‌کانی بوونه خاوه‌ن ناوبانگیکی به‌رز له سه‌رده‌می خۆیاندا له‌ بواری زانست و فێربوون خه‌لک سه‌ردانیان کردوون و زانست و زانیارییان لێوه‌رگرتوون.

له‌پیشه‌وه‌ی هه‌موو زانیانی کورد که ناوی هاتبێ له‌لای (البدر السيوفي) زانستی وه‌رگرتبێ (شيخ الاسلام، برهان الدين، الحلبي الشافعي، ناسراو به (ابن العمادي ٨٨٠-٩٥٤/ک ١٤٧٥-١٤٧٥ز)، زانستی زمان و پێ‌زمانی عه‌ره‌بی (اللغة العربية والنحو)ی له‌لای (البدر السيوفي) خویندووه، به تاییه‌تی کتیه‌یه‌کانی (العضد (١٧)) و (المطول (١٨)). (ابن الحنبلي الحلبي، ١٩٧٣، ١/١-٧٣-٨٤؛ الغزي، ١٩٩٧، ١/٢-٨١). هه‌روه‌ها (الشيخ موفق الدين أبو ذر الحلبي الشافعي (٨٨٦-٩٦٢/ک ١٤٨١-١٥٥٤ز) هه‌ندیک (الفية

الحديث (١٩)) و (الشفاء) لای (البدر السیوفی) خویندووه. (ابن الحنبلي الحلبی، ١٩٧٣، ١/١ ص ١٦٥-١٦٦). (حسین بن أحمد الأطعانی الموصلی العزازی الحلبی الشافعی م: ٩١٢ ک/١٥٠٦ ز) ناسراو به (ابن الأطعانی) سه‌رقالی وهرگرتنی زانست بوو لای (البدر السیوفی) به تاییه‌تی له زانستی زمانی عهره‌بی و ژیریژی. (ابن الحنبلي الحلبی، ١٩٧٣، ٢/١ ص ٥٤٠؛ الغزی، ١٩٩٧، ٨٦/١). (الشیخ عزالدین الحمصی الحلبی القسطنطینی م: ٩٧١ ک/١٥٦٣) له‌لای (البدر السیوفی) زانستی وهرگرتووه به تاییه‌تی له زانستی (النحو) کتیبی (الجرومیه (٢٠)) و له زانستی (الصرف) کتیبی (تصرف الغزی) هه‌روه‌ها له زانستی گه‌ردووناسی کتیبی (متن الجغمینی). (ابن الحنبلي الحلبی، ١٩٧٣، ٢/١ ص ٥٩٠؛ الغزی، ١٩٩٧، ٣/١ ص ١٣٣). (علی بن بکار السرمینی الشافعی م: ٩٤٥ ک/١٥٣٨ ز) قورئانی پیروزی له‌لای (البدر السیوفی) خویندووه. (ابن الحنبلي الحلبی، ١٩٧٣، ٢/١ ص ٩١٩؛ الغزی، ١٩٧٣، ٢/٢ ص ٢٠٢). هه‌روه‌ها (الشیخ قوام الدین الحبشی الحلبی الشافعی م: ٩٢٤ ک/١٥١٨ ز) کتیبی (الارشاد) له‌لای (البدر السیوفی) خویندووه و گوئیگرتووه له هه‌ندیک له وانه‌کانی به تاییه‌تی له مزگه‌وتی گه‌وره‌ی هه‌له‌ب. (ابن الحنبلي الحلبی، ١٩٧٣، ٢/١ ص ١٥٥-١٥٦؛ الغزی، ١٩٩٧، ١/٢ ص ٢٦). (الشیخ شمس الدین الحریری الانطاکی الحلبی الحنفی ٨٩٠- ده‌وروبه‌ری ٩٦٠ ک/١٤٨٤-١٥٤٤ ز) له‌لای (البدر السیوفی) زانستی خویندنه‌وه‌ی قورئان کتیبی (الجزیره (٢١)) خویندووه. (ابن الحنبلي الحلبی، ١٩٧٣، ١/٢ ص ٢٨٦-٢٨٧). هه‌روه‌ها (الشیخ الامام العلامة شمس الدین أبو عبدالله العینی الاصل، الحلبی الحنفی ٨٧٥-٩٥٧ ک/١٤٧٠-١٥٥٠ ز)، یه‌کیکی دیکه‌بوو له‌و زانایانه‌ی لای (البدر السیوفی) زانستی وهرگرتووه. (ابن الحنبلي الحلبی، ١٩٧٣، ١/٢ ص ١١٨-١١٩؛ الغزی، ١٩٩٧، ٢/٧ ص ٧). (الشیخ شمس الدین م: ٩٦٩ ک/١٥٦١ ز) ناسراو به (ابن الجردون) له‌لای (البدر السیوفی) خویندوویه‌تی سالی (٩٢٤ ک/١٢٣٤). (ابن الحنبلي الحلبی، ١٩٧٣، ١/٢ ص ٣٨٣-٣٨٤). نابیت زانای سو‌فی به‌ناوبانگ (عبدالرحمن بن أحمد الجامی ٨١٧-٨٩٨ ک/١٤١٤-١٤٩٢ ز) له‌بیربکه‌ین

سالی (۸۷۷/ک ۱۴۷۲ز) به دیداری (البدر السیوفی) گه‌یشت و مؤله‌تی زانستی لیوه‌رگرت. (ابن الحنبلي الحلبي، ۱۹۷۳، ۲/۱ ص ۷۶۰). وادیاره ئافره‌تانیش زانستیای لای وهرگرتووه له‌نیویشان خاتوونی زانا و ئه‌دیپ و سؤفی (عائیشه بنت الباعوني م: ۹۲۲/ک ۱۵۱۶ز) هاته‌ه‌له‌ب سالی (۹۱۹/ک ۱۵۱۳ز) له‌گه‌ل (البدر السیوفی) کۆبووه‌وه و له‌پشت په‌رده زانستی لیوه‌رگرت. (ابن الحنبلي الحلبي، ۱۹۷۳، ۲/۱ ص ۱۰۶۱). ئه‌مانه و چه‌ندین که‌سایه‌تی دیکه‌ی له‌سه‌ر ده‌ستی ئه‌م زانا هه‌ولیریه‌ی زانستیای وهرگرتووه له‌دوایی بوونه‌ته‌ زانای ناودار. (بروانه: ابن الحنبلي الحلبي، ۱۹۷۳، ۲/۱ ص ۵۳۱، ۲/۱ ص ۹۴۸، ۹۷۹، ۱/۲ ص ۳۰-۳۱، ۹۰، ۱۱۸-۱۱۹، ۲۵۶).

هه‌ر ده‌رباره‌ی پۆلی زانستی (البدر السیوفی)، یه‌کیک له‌ پیاوماقولا‌نی شاری هه‌له‌ب (الشیخ زین الدین أبو حفص المرعشي م: ۹۳۸/ک ۱۵۳۱ز) پیگه‌یه‌کی دیاری هه‌بووه له‌نیو کۆمه‌لگای هه‌له‌بی و چه‌ندین پایه و پۆستی وهرگرتووه، له‌ ژیننامه‌ی هاتووه‌ ناوبراو له‌ زانستی تیگه‌یشتن له‌ ئاین (الفقه) به‌ره‌وپیشچوووه و له‌ هاو‌پیکانی به‌هرمه‌ندتربووه له‌م بواره‌ دوای ئه‌وه‌ی هاو‌پیه‌تی (شیخ الاسلام البدر السیوفی)ی ده‌سکه‌وت و له‌ کۆر و دانیشه‌کانی ئاماده‌بوو له‌ مزگه‌وتی گه‌وره‌ی هه‌له‌ب نزیک ئه‌و داده‌نیشت (ابن الحنبلي الحلبي، ۱۹۷۳، ۲/۱ ص ۱۰۲۷-۱۰۲۸).

خاوه‌نی کتیبی (در الحبيب) سه‌ربورده‌ی ژیا‌نی یه‌کیک له‌ قوتابییه‌کانی که‌ ناوی (الشیخ شهاب الدین الطبي م: ۹۶۷/ک ۱۵۵۹ز) بوو ده‌گێڕیته‌وه: ئاگرێک له‌ مال‌ی که‌وته‌وه به‌هۆیه‌وه سه‌روه‌ت و سامانیکی زۆری سوتا، توشی سه‌رئیشه‌یه‌کی توند هات، نه‌یتوانی له‌ یه‌کیک له‌وانه‌کانی (البدر السیوفی) ئاماده‌بیت، پرسیا‌ری لیکرد له‌باره‌ی هۆکاری ئاماده‌نه‌بوونه‌که‌ی، ئه‌ویش هۆکاره‌که‌ی باسکرد، (شیخ البدر السیوفی)یش سه‌رزه‌نشتی کرد چونکه‌ پیشتر پێی‌راگه‌یانده‌بوو له‌ فه‌رموده‌یه‌کی پیغه‌مبه‌ر(دروودی خوی

لنبیت) هاتووه: ((ئاوی زهم زهم بۆ ئەو مەبەستەیه که له پیناویدا دهخوریتهوه)). فهرمانی پیکرد به خواردنهوهی ئاوی زهم زهم دهبیته چارهسەری سەرئێشه و خەمەکانی، ئەویش خواردیهوه و راستهوخۆ چاکبووهوه، ئیتر دواى ئەم ڕووداوه (الشیخ شهاب الدین الطبی) خەریکی کپینی ئاوی زهم زهم بوو له مەککهوه دهیهینا حەلب و دهیبهخشییه کهسانی نهخۆش و پهککهوته، مەبەستیشی لهم کاره‌ی ته‌نیا ئەوه بوو که‌وا خۆی سوودی له ئاوی زهم زهم بینووه. (ابن الحنبلي الحلبي، ١٩٧٣، ١/١ص ٢٠٥-٢٠٦). به دهگمەن زانایه‌کی حەله‌بی له کوتاییه‌کانی سه‌رده‌می مه‌مالیک و سه‌ره‌تا‌کانی ده‌سه‌لاتی عوسمانی به‌رچاو ده‌که‌وێت لای (ابن السیوفی) زانستی وه‌رنه‌گرتی. به‌م شیوه‌یه ئەم زانا کورده ده‌سته‌یه‌ک زانای گه‌وره‌ی پێگه‌یاند و پێشکه‌شی کۆمه‌لگای حەله‌بی کرد له قورئانخوین و فه‌رمووده‌ناس و مو‌فتی و فه‌قی و بواره جیاوازه‌کانی دیکه‌ی زانست.

ته‌وه‌ره‌ی سییه‌م: پێگه‌ی له‌نیۆ کۆمه‌لی زانایانی حەلب

یه‌که‌م: پێگه‌ی زانستی له‌ناو زانایانی شاری حەلب

(البدیر السیوفی) زانایه‌کی پایه‌به‌رز و سه‌رده‌سته‌ی زانایانی سه‌رده‌مه‌که‌ی بوو، بووه جیگای سه‌رسو‌رمانی سه‌رده‌می خۆی، هو‌کاری کۆبوونه‌وه‌ی هاوته‌مه‌نه‌کانی بوو له زانایان، دواى ئەوه‌ی له ناوچه‌ی جیاواز زانستی جیا‌جیای خویند گه‌پایه‌وه شاره‌که‌ی خۆی (حەلب) بۆ سوود گه‌ياندن، خه‌لک سوودیان له زانسته‌کانی وه‌رگرت، بووه مامۆستا و مو‌فتی و سا‌گه‌ره‌وه و وردبینکار و شاره‌زای ئاین له شاره‌که‌ی، که‌سیکی پارێزکار و خواناس و به‌ره‌وشت بوو. (ابن الحنبلي الحلبي، ١٩٧٣، ١/٢ص ٥١٥؛ الغزي، ١٩٩٧، ١/١ص ١٨١).

وهكو خستمانه پروو، (البدر السيوفي) سهردهسته و سهروكي زاناياني
 حهلهب بوو لهميانهي ئهو بهرپرسياريهيتهوه به ئهركي خوئي ههلساوه
 ئهگهر زانايهك بههرمهههه به زانستهكهه نهبوايه له ئهركهكهه دووري
 دهخستهوه وهك ئهوهي پرويدا له مزگهوتي گهورهه حهلهب (الشيخ أبو
 زيد الحيشي م: ٩٢٤ك/ ١٥١٨ز) دهكهوته ههله له وههز و ئاموژگارييهكاني
 بوئه ريگري ليكره و له تهختي وتاردان دووري خستهوه، چونكه
 شياونهبوو بو ئهو كاره و ئهركي بانگداني پيسپارد. (ابن الحنبلي
 الحلبي، ١٩٧٣، ١/٢/ص ٢١٠). وهكو زانايهكي بههرمههه له زانسته
 شهرييهكان، لهنيو دهستهي زاناياني شارهكهه و سهردهمهكهه بوو له
 دادگاي حهلهبي له پرسه ئاينيهكان راويژي پندهكراو له دانيشتهكاني
 دادگا ئامادهدهبوو. (لهم بارهيهوه بروانه: ابن الحنبلي الحلبي، ١٩٧٣،
 ١/١/ص ٦١-٦٦). ههروهها له ماوهي ژياني چهند پوست و ئهركيكي گرنگي
 پيسپيردرا له مزگهوتي (باب الاحمر (٢٣)). (ابن الحنبلي الحلبي، ١٩٧٣،
 ١/٢/ص ٨٨٦)

وهك نمونهيهكي ميژوويي له ههلويسيكي (البدر السيوفي)، كاتيک
 (محمد بن القاضي الخراساني (٢٤)) ناسراو به (ابن السني) هاته حهلهب و
 له مزگهوتي گهورهه حهلهب نيشتهجيپوو ژووريكي چوارگوشهه لهسهه
 شيوهه كهعهه پيروژ دروستكره، ئهه بهه هوئي توپههههه دهستهيهك
 له زاناياني حهلهب لهنيويشان (البدر السيوفي) كه ههلسا به پروخاندني
 ژوورهكه، له شويئي كوومهلگايهكي گهورهه بو زاناياني ئايني دروستكره،
 (ابن السني) سكالاي توماركره لهلاي سولتاني مهملوكي (قانسوه الغوري
 ٩٢٢ك/ ١٥١٦ز)، ئهو زانايانهه بو سولتانيان نووسي ئهو كارهههه
 كردوهه تههه له بهرئهوهه ناگونجي لهگهه شهريعههه ئيسلامي، بوئه
 سولتانيهه جگه له بيدهنگي له ئاست ئهه كاره ههچ ههلويسيكي ديكهه
 نهبوو. (ابن الحنبلي الحلبي، ١٩٧٣، ١/٢/ص ١٨٣-١٨٤)

دووه‌م: پیگه‌ی له فتوادان

به‌پێی زانیارییه‌کانی میژوونووسی حه‌له‌بی، (البدر السیوفی) سه‌رده‌سته‌ی زانیانی سه‌رده‌مه‌که‌ی بوو له‌ شاره‌که‌ی، گرنگترین ئه‌و ئه‌رکانه‌ی وه‌ریگرت له‌ شاری حه‌له‌ب ئه‌رکی فتوادان بوو. ئه‌گه‌رچی سه‌رچاوه‌ میژوویییه‌کان ئاماژه‌ ناکه‌ن سالی چه‌ند بۆته‌ موفتی به‌لام به‌پێی ریاویه‌ته‌ میژوویییه‌کان ده‌رده‌که‌وێت سالی (٨٩٥/ک/١٤٨٩ز) موفتی حه‌له‌ب بووه‌ و به‌رده‌وام بووه‌ له‌ فتوادان تا له‌ سالی (٩٢٥/ک/١٥١٩ز) کۆچی دوا‌یی کردووه‌. (ابن طولون، ١٩٩٨/٢٤٨؛ ابن الحنبلي الحلبي، ١٩٧٣، ١/٢/ص ٥٢٠). به‌مه‌ش ده‌رده‌که‌وێت ماوه‌ی سی سال موفتی حه‌له‌ب بووه‌.

ئه‌گه‌رچی زانییه‌کی به‌هرمه‌ندبوو به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا په‌یوه‌ندی له‌گه‌ڵ جیگری سولتان له‌ حه‌له‌ب (أركماس جرکسی ٩٠٦-٩٠٧/ک/١٥٠٠-١٥٠١ز) باش نه‌بوو، ئه‌مه‌ش له‌میان‌ه‌ی پووداویکه‌وه‌ ده‌رکه‌وت، هه‌روه‌کو میژوونووسی حه‌له‌بی ده‌یگیرێته‌وه‌، (البدر السیوفی) له‌گه‌ڵ جیگری سولتان له‌ حه‌له‌ب تووشی دوژمنایه‌تییه‌ک بوو، به‌هۆی ئه‌وه‌ی (البدر السیوفی) ((له‌ مه‌زه‌به‌که‌ی خۆی فتوایه‌کی دا بۆ هاوسه‌رگیری که‌سیک له‌گه‌ڵ کچی برای که‌ له‌ زینابووه‌ پاش ئه‌وه‌ی دیاری گرانبه‌های وه‌رگرتبوو، کابرا ئافرده‌ته‌که‌ی هێنا، ئه‌م فتوایه‌ش له‌گه‌ڵ حه‌ز و ئاره‌زووی (أركماس) نه‌ده‌گونجا، بۆیه‌ هه‌ره‌شه‌ی له‌ (البدر السیوفی) کرد ده‌یکوژێ ئه‌گه‌ر بێته‌ خانه‌ی دادوهری (دار العدل). دوا‌ی ئه‌م پووداوه‌ (أركماس) خوانیکی گه‌وره‌ی ئاماده‌کرد، هه‌موو دانیشتوانی حه‌له‌ب له‌پیاوماقوڵ و خه‌لکانی چینی گشتی بانگ کردبوو، (الشیخ البدر السیوفی) له‌خۆیه‌وه‌ بێ ئه‌وه‌ی بانگه‌ێشتکرا‌یی له‌خانه‌که‌ ئاماده‌بوو، (أركماس) له‌نیۆ ئاپو‌رای ئه‌و خه‌لکه‌ به‌ گالته‌ به‌ شیخی گوت: یا شیخ له‌به‌ر خاتری ئه‌م ریشه‌ت دو‌عایه‌کم بۆ بکه‌ و لای خوا بپاریوه‌، چونکه‌ شیخ ریشی بۆیه‌ ده‌کرد، ئه‌ویش شه‌رمی له‌ ریشی کرد، ئینجا قازی حه‌نبه‌لی (جمال الدین الحنبلي

۸۲۶-۹۰۰ک/۱۴۲۳-۱۴۹۴ز) کتیبی (الشیب والخضاب)ی (ابن الجوزي) پيدا، که تيايدا هاتووه ريگه پيدراوه مروّف سهرورپيشی بویه بکات، شیخ ئەم پەرتوکەى نەدیتبوو و نەیبیستبوو بویه داوای له (جمال الدين الحنبلي) کرد بۆى بنیرى، ئەویش بۆى نارد و خوڤه و یستى و پەيوەندى زیاتر له نێوانیان دروست بوو. دواى ئەم رووداوه بویه کردنى پيشی جیهیشت)). (ابن الحنبلي الحلبي، ۱۹۷۳، ۱/۲/ص ۵۱۹-۵۲۰).

ئەوێ له دهقهى میژوونووسى حەلەبى دەردهکهوئیت:

۱. ئەم رووداوه دەبیئت سالى (۹۰۶ یا ۹۰۷ک/۱۴۹۹ یا ۱۵۰۰ز) روویدا، چونکه (أركماس) جارى یهكەم سالى (۹۰۶ک/۱۴۹۹ز) بۆته جیگرى سولتان و دواى چەند مانگیك له پۆستهكهى لادرا، سالى (۹۰۷ک/۱۵۰۰ز) بۆ جارى دووهم ئەو ئەرکهى وەرگرتهوه.

۲. دەربارەى فتواکەى (البدر السیوفى)، ئەم جوړه هاوسه‌رگرییه له مه‌زه‌بى شافعى ريگه پيدراوه چونکه کچه‌که ناگه‌رپيته‌وه بۆ پیاوه‌که به‌گوێره‌ى نه‌ژاد. هه‌روه‌ها له شە‌رع میراتیش له‌و پیاوه‌ ناگرى. (النووي، ۱۹۹۱، ۷/ص ۱۰۹)

۳. وه‌كو له دهقه‌ میژوویییه‌که هاتووه، ((ئەو فتوايه له‌گه‌ڵ هه‌ز و ئاره‌زووى جیگرى سولتان (اركماس جرکسى) له حەلەب نه‌ده‌گونجا)). كه‌واته‌ دوور نییه‌ اركماس هه‌زى كر‌دى خۆى هاوسه‌رگری له‌گه‌ڵ ئەو كچه‌ بكا بویه هه‌ره‌شه‌ى له (البدر السیوفى) كرد ده‌يكوژى ئەگه‌ر بیته‌ خانه‌ى داد و فتواى حه‌لالبوونى هاوسه‌رگری بۆ ئەو كه‌سه‌ ده‌ربكات. هه‌رچه‌نده‌ فتواكه‌ش راست و دروست بووه به‌گوێره‌ى مه‌زه‌بى شافعى.

٤. جیگری سولتان (ارکماس) ئەو فتوایە دەکاتە بیانوو بۆئەوێ لە کەسایەتیی (البدر السیوفی) بدات بۆیە بانگهێشتشی ناکات بۆ خوانەکە و لەنیۆ خەلکەکە گالتهی پێ دەکات هەرچەندە بۆیەکردنی ریش سەرپنجیی شەرع نەبوو. هەروەها ئەگەر (البدر السیوفی) زانیاری هەبوا دەربارەیی کتیی (الشیب والخضاب) کە رینگەپندراوە مەرووف سەروریشتی بۆیە بکات ئەوا دوور نییە وەلامی ارکماسی داباوە. لەگەڵ ئەوەشدا دواي خویندەنەوێ ئەو کتییە (البدر السیوفی) راستەوخۆ دوورکەوتەوێ لە ریش بۆیەکردن.

وادیارە تاکو تاییەکانی تەمەنی هەر موفتی حەلەب بوو، هەندیک گریبەستی هاوسەرگیری ئەنجامدا بۆیە لەلایەن قازی حەلەب (زین العابدین بن محمد شاه الفناري الحنفي م: ٩٢٦/ک ١٥١٩ز) توشی ئازار و ناپەحەتی و سوکایەتی بوو. مێژوونووسیک باسی ئەو ناپەحەتی و ئازارە قازی حەلەب دەکات. ((البدر السیوفی گەورە و موفتی شاری حەلەب بوو هەندیک گریبەستی هاوسەرگیری (عقد الزواج) ی مۆرکرد لە پۆژگاری ئەودا، بەبێ مۆلەتی قازی (زین العابدین بن الفناري الحنفي)، هەروەکو ئەوێ کە لە سەردەمی دەسلەتداریەتی مەمالیکی جەرکەسی کاری پێدەکرا و بابوو، بێ راگرتنی مارەبەری لەسەر ئیزنی قازییەکان، چونکە لە پرووی شەرعەوێ کەموکورتی تێدانییە و پێویستی بە پەسولە مارەبەری نەبوو. ئینجا فەرمانی بە (البدر السیوفی) کرد هەرکاتیک گریبەستی هاوسەرگیری مۆرکرد پێویستی بە رێپێدان و پوخسەتی قازی و پەسولە هەیه، زۆری پەسولەکان بەگوێرە زۆری گریبەستەکان بوو. بەلام ئەو قەسەکانی پشتگوێ خست گریبەستی هاوسەرگیری بۆ کەسیک ئەنجامدا بێ رێپێدانی قازی، کاتیک قازی بەمە ی زانی ناردی بەدواي (البدر السیوفی) و داواي لیکرد بە پیادە تەبەرەگای مالی قازی بیت، کاتیک چوو، قازی جێو و قەسە ناپەواي ((ئە ی سەگ، ئە ی نەزان دەستت دەبەرم)) ی پێگوت، شیخیش (البدر السیوفی) وەلامی داوێ گوتی:

((من هیچ نیم تهنیا به زانست پارێزهری ئەم ناوچهیه‌م ئەگەر بتوانی ده‌ستم ببری ئەمه پەتاکرێته‌وه))، ئینجا (البدر السیو‌فی) ناردی به‌دوای سه‌رۆکی قازییه‌کان (کمال الشافعی ۸۷۴-۹۵۶ک/۱۴۶۹-۱۵۴۹ز) داوی لیکرد پیش ئه‌و بچیته‌ کو‌بوونه‌وه‌که تا‌کو قازی هه‌لو‌یستی نه‌شی‌او ئەنجام‌نهدات به‌ران‌به‌ر به (البدر السیو‌فی). قازی (ابن الفناری) فرمانی کرد شه‌و له‌ مالی (محضر باشی) (۲۵)) بمینیت‌ه‌وه تا دواتر فه‌رمان له‌بار‌ه‌یه‌وه بدات. سه‌رۆکی قازییه‌کان به (ابن الفناری) گوت: ده‌ته‌وێ چ بکه‌ی ئەفه‌ندی ده‌ته‌وێ کارێک بکه‌ی خه‌لک له‌به‌ر ده‌رگامان کو‌بنه‌وه؟ ئەمه کارێکی ئەسته‌م و نه‌کرده‌یه. ئینجا له‌لای قازی پ‌و‌یشت و دووباره‌ هاته‌وه و یه‌ک له‌ پیاوما‌قولانی شاری حه‌له‌ب (الشیخ زین الدین عمر بن المرعشی) له‌گه‌ڵ خ‌و‌ی ه‌ینا که هاو‌پ‌ییه‌تییه‌کی گه‌رم و گ‌وری له‌گه‌ڵ قازی (ابن الفناری) هه‌بوو، ئەویش سوور‌بوو له‌سه‌ر ئەوه‌ی که هیچ لێپ‌چینه‌وه‌یه‌ک له‌گه‌ڵ (البدر السیو‌فی) نه‌کات و هاو‌کاری بیت، هه‌رواشی کرد)). (ابن الحنبلي الحلبي، ۱۹۷۳، ۱/۲/ص ۶۴۹-۶۵۰). داوی ماوه‌یه‌کی که‌م له‌م پ‌و‌وداوه (البدر السیو‌فی) له‌ خه‌مان و له‌به‌ر هه‌لس‌وکه‌وتی نه‌شی‌اوی قازی ناوبراو به‌ران‌به‌ری کو‌چی داوی کرد. (ابن الحنبلي الحلبي، ۱۹۷۳، ۱/۲/ص ۵۲۰، ۶۴۹-۶۵۰؛ الغزي، ۱۹۹۷، ۲۰/۱؛ محمد راغب الطباخ الحلبي، ۱۹۸۹، ۵/ص ۳۸۴). له‌ژێر پ‌و‌شنایی ئەوه‌ی خرایه‌پ‌وو ده‌کرێ بگوترێ:

۱. ئەو گرێبه‌ستانه‌ی م‌و‌ری کرد‌بوون له‌ پ‌و‌وی شه‌رعه‌وه هیچ کێشه‌یه‌کیان نه‌بوو. هه‌روه‌ها له‌ سه‌رده‌می ده‌سه‌لات‌داریه‌تی مه‌مالیکی جه‌رکه‌سی ب‌و گرێبه‌ستی هاوسه‌رگیری مه‌رج نه‌بوو پ‌ی‌دانی قازی وه‌رب‌گیری.

۲. ئەگه‌رچی کاره‌که‌ی موف‌تی کورد نا‌کو‌ک نه‌بووه له‌گه‌ڵ شه‌ریعه‌ت، به‌لام ده‌بینین موف‌تی کورد هیچ هه‌لو‌یستیکی نه‌بووه به‌ران‌به‌ر

سوکایه تی کردنی قازی ته نیا وه لامیدا وه ته وه به وهی به زانست
پاریزه ی ناوچه که یه.

۳. دوا ی پروو خانی دهوله تی مه مالیکی جه رکه سی، عوسمانیه کان هه موو
کاروباری ئیداری دهوله تیان ریکخته وه له م چوارچینه شه دا بو
گریه سستی هاوسه رگیری ده بوو ریپیدانی قازی وه ربگرن له گهل
پسوله ی گریه سستی هاوسه رگیری، به لام موفتی کورد پابه ندی یاسا
ئیداریه کان عوسمانیه کان نه بوو بویه تووشی کیشه بوو له گهل
قازی شاره که (محمد بن شاه الفناری).

۴. به رزی پله و پایه و پیگهی ئه و زانا کورده ده رده خات بویه
پیاوما قولانی شاره که به رگری لی ده که ن لای قازی تا کو هیچ
هه لویستیکی نه شیواو به رانه ری نه نوینت.

۵. (البدر السیوفی) به رده وام بوو وه کو موفتی حه له ب تا کو کوچی
دوا یی کرد. میژو و نووسی حه له بی که هاوسه رده می کوچی
دوا ییه که ی بوو جه خت له سه ر ئه وه ده کاته وه که ئه م زانا پایه به رزه
به ناحق له لایه ن قازی (زین العابدین بن محمد شاه الفناری الحنفی)
ئازارد راوه، هه ر به وه ییه وه کوچی دوا یی کرد وه.

۶. دوور نییه قازی حه له ب (زین العابدین الفناری) لی به بیانوو بوو بیت.

تہ نجام

له ئەنجامی قۆلبوونەوه بەنیۆ دەقه میژووییەکان و خستنه‌پرووی زانیارییه میژووییەکان لەمه‌ڕ پۆلی (البدر السیوفا الاربلی)ی کوردی له زانست و فتوا، ده‌گه‌ینه‌ئەو ئەنجامه:

۱. وهکو له نازناوهدکانی دهرکهوت (البدر السیو فی الاربلی) باب و باپیرانی له بنه پرتدا خه لکی ههولیر بوونه، واشپیتدهچی له کونه وه ههوار ی خو یان له ههولیره وه به جیهیشتووه و له شاری حه له ب گیرساونه ته وه و تیایدا نیشته جیبوونه.

۲. دەرکهوت که ئەم زانایه سەردەستەى زانایانى سەردەمەکەى بووه، له زانا مەزن و خاوەن شکۆ و ڕێزدارەکانى شارى حەلەب بووه به‌هۆى ئەو ئاسته به‌رزەى له زانستى ئاینى هەیبوووه جیگای سەرسوڕمانى هاوسەردەمى خۆى و ھۆکارى کۆبوونەوہى هاوتەمەنەکانى بووه له زانایان، کەسیکی وردبین و خوگر و دوور له تاوان بووه.

۳. شانه‌شانی زنانی دیکه‌ی شاره‌ک‌ی، سه‌رکه‌وتووبو له پ‌روه‌ده‌کردن و ئاماده‌کردنی ده‌سته‌بژیریکی ده‌وله‌م‌ه‌ند به زاست له زانای قورئانخوین، موحه‌دیس، موختی، فه‌قی و بواره جیاوازه‌کانی دیکه‌ی زانست.

۴. فرمايشترانكى بههرمه‌ندبوو، ماوهى سى سال موفتى حەلب بووه، سەربه‌خۆ بوو لە فتودان نەكەوتۆتە ژێر كاريگەريى دەسەلاتدارى سياسىي شارى حەلب. هەروەها دلسۆزبوو بۆ ئاين و كارەكەى. ئەوەش شانازىيەكى گەورەيه بۆ كورد لە ميژوو و شارستانی ئىسلامى.

پهراویزهکان

(۱) الحصفی: ئەم ناوه دهگه‌ریته‌وه بو (حصن کيفا)، یه‌ک له‌قه‌لا و شاره به‌ناوبانگه‌کانی دیاربک‌ره له هه‌ریمی جه‌زیره، مه‌له‌ندی ژماره‌یه‌ک هۆز و سه‌رداری کورد بووه، له به‌ناوبانگترین هۆزه کوردیه‌کان مه‌رانی، به‌شنه‌وی، ورشان، شکاک و چه‌ندان هۆزی دیکه. (یاقوت الحموی، د.ت، ۲/ص ۲۶۵؛ به‌دلیسی، ۱۹۸۱، ل ۳۳۰؛ بنگلی، ۲۰۰۵، ل/ ۱۸۴).

(۲) السیوفی: له‌به‌ر ئه‌وه‌ی باوکی پیشه‌ی دروستکردنی شمشیر (السیوف) بوو. (السخاوي، الضوء اللامع، ۲۰۰۳، ۳/ص ۱۱۸).

(۳) الشیخ جبریل: الشیخ أمين الدين، ابو الوحي الكردي الحلبي الشافعي م: ۹۳۰/ک ۱۵۲۲ز) له ماموستا و موفتییه ناوداره‌کانی حه‌له‌ب بوو، پینگه‌یه‌کی چه‌سپاوی هه‌بوو له فتوادان. (الشیخ امین الدین) که‌سیکی دیندار و خیرخواز و ساده و خاکی بووه. به‌رده‌وام خه‌ریکی فی‌رکردنی قوتابیان بووه له‌وانه‌کانی فقه و زمانی عه‌ره‌بی و چه‌ندان وانه‌ی دیکه. به‌هره‌مه‌ند بوو له زانستی (النحو)، له قوتابخانه‌یه‌کی حه‌له‌ب وانه‌ی زانستی (النحو) ده‌گوته‌وه و دانراویشی هه‌بووه له‌م بواره به‌ناوی (شرح الاجرومية). (ابن الحنبلي الحلبي، ۱۹۷۳، ۱/۱/ص ص ۴۵۴-۴۵۸؛ ابن العماد الحنبلي، ۱۹۸۶، ۱۰/ص ص ۲۳۸-۲۳۹؛ الغزي، ۱۹۹۷، ۱/ص ص ۱۷۳-۱۷۴؛ الغزي، ۱۹۹۰، ۲/ص ۶۱؛ ابن راغب الطباخ، ۱۹۸۹، ۵/۴۱۰).

(۴) الشیخ ابراهيم العمادي: ابراهيم بن عبدالرحمن بن محمد ناسراو به الشیخ الاسلام برهان الدين ابن الشيخ العالم العامل العلامة زين الدين العمادي) له به‌ره‌ندا له به‌مه‌له‌یه‌کی کوردی خه‌لکی ئامیدی بوو، له حه‌له‌ب به (ابن العمادي) ناوبانگی ده‌رکردبوو، چونکه باوکی له زانا دیار و پایه‌به‌رزه‌کانی نێو کۆمه‌لگه‌ی حه‌له‌بی بوو. (برهان الدين العمادي) سالی (۸۸۰/ک ۱۴۷۵ز) له حه‌له‌ب له‌دایکبووه و پینگه‌یشتووه، له‌لای زانا به‌ناوبانگه‌کانی ئه‌و شاره له‌نیویشیان زانایانی کورد وه‌ک (الشیخ ابراهيم بن أحمد بن يعقوب، برهان الدين الكردي القصيري الشافعي الشبكي و بدرالدين السيوفي) زانسته ئاینیه‌کانی وه‌رگرتووه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی ماموستا بووه له‌مزگه‌وتی (الاعظم و العسرونية). له‌بوارێ فیه‌قی ئیسلامی

زانستیکی باشی هه‌بوو هه‌تا ده‌یگوت ((من هه‌چ نازانم ته‌نیا فقه نه‌ییت)). سالی (١٩٥٤/ک/١٥٤٧) له‌حه‌له‌ب کۆچی دوا‌یی کردووه. (ابن الحنبلی الحلبي، ١٩٧٣، ١/١ ص ص ٧٤-٨٣؛ الصویرکی، ٢٠٠٥، ص ١٠).

(٥) المنهاج: ئه‌وه‌یان کتیبی (منهاج الطالبین فی مختصر المحرر وفروع الشافعية) ی (امام النووي م: ٦٧٦/ک/١٢٧٧ز) ه. (حاجي خليفة، د.ت، ٢/ص ١٨٧-١٨٧٦).

(٦) ارشاد: ئه‌وه‌ کتیبی (الارشاد فی فروع الشافعية) ی (شرف الدين اسماعيل بن أبي بكر بن المقرئ اليمني الشافعي م: ٨٣٦/ک/١٤٢٧ز). (السخاوي، ٢٠٠٣، ٢/ص ٢٩٢؛ الشوکاني، د.ت، ١/ ١٤٢؛ حاجي خليفة، د.ت، ٢/ص ١٨٧٨).

(٧) الفیه العراقي: ئه‌و کتیبه‌ تاییه‌ته‌ به‌ زانستی فه‌رمووده‌ له‌ دانره‌وه‌کانی (زين الدين عبدالرحيم العراقي م: ٨٠٦/ک/١٤٠٣ز). (حاجي خليفة، د.ت، ١/ص ١٥٦).

(٨) منهاج البيضاوي: له‌ (اصول الفقه)، کو‌تکراوه‌ی (للقاضي الامام ناصرالدين عبدالله بن عمر البيضاوي م: ٦٨٥/ک/١٤٦٢ز). (حاجي خليفة، د.ت، ٢/ص ١٨٧٨).

(٩) الشاطبية: ئه‌وه‌یان قصیده‌یه‌کی به‌ناوبانگی (الشيخ أبي محمد القاسم الشاطبي الضرير م: ٥٩٠/ک/١١٩٣ز) (حاجي خليفة، د.ت، ١/ص ٤٤٦).

(١٠) الکافية: ئه‌وه‌ کتیبی (الکافية) ی (الشيخ جمال الدين أبي عمرو عثمان بن عمر م: ٦٤٦/ک/١٢٤٨ز) ناسراو به‌ (ابن الحاجب المالکي النحوي) (حاجي خليفة، د.ت، ٢/ص ١٣٧٠).

(١١) الطوالع: ئه‌وه‌یان کتیبی (الطوالع الأنوار فی الاصول الکلام) ی (القاضي عبدالله بن عمر البيضاوي م: ٦٨٥/ک/١٤٦٢ز). و چه‌ند شروقه‌کردنیکي هه‌یه‌ له‌وانه‌: (مطالع الانظار). (حاجي خليفة، د.ت، ٢/ص ١١١٦).

(۱۲) الشمسية: ئەم كۆتۈپە لە دانراوى (نجم الدين: عمر بن على القزويني م: ۷۶۶ك/۱۳۶۵ز) تايپەتە بە زانستى ژيريپىژى. (حاجي خليفة، د.ت، ۲/ص ۱۰۶۳).

(۱۳) تصريف العزي: ئەم كۆتۈپە ناسراو بە (تصريف الزنجاني) لە دانراوى (عزالدين أبو المعالي بن عبد الوهاب بن على الشافعي م: ۶۵۵ك/۱۲۵۷ز) تايپەتە بە (زانستى الصرف). (حاجي خليفة، د.ت، ۱/ص ۴۱۲، ج ۲، ص ۱۱۳۸؛ البغدادي، ۱۹۵۱، ۱/ص ۱۲).

(۱۴) علي بن محمد الحصكفي الشافعي م: ۹۲۵ك/۱۵۱۹ز: دواى ئۇەى چوۋە ھەلەب و تيايدا نىشتەجى دەبىت و لاي زانا بەناوبانگەكانى ئۇو شارە دەخوئىن لە پىزى كەسانى پايەبەرزى ھەلەب بوو پۇستى دادپەرۋەرى ھەبوو، لە نووسىنگەى شاھتەدان (مكتب الشهادة)ى نزيك دەرگاي قەلاى ھەلەب دادەنىشت، ناوبراۋ گرنگى زۆرى بە كارەكەى دەدا ئامانجى ئۇو ھەبوو بگاتە لوتكە لە سوودگەياندن بۆ كۆمەلگا، بەردەوام بوو لە پۇستەكەى تا پروخانى دەسەلاتى مەمالىك. بۆ زانىيارى زياتر برۋانە: (ابن الحنبلى الحلبي، ۱۹۷۳، ۱/۱ ص ۹۷۹-۹۸۱).

(۱۵) مواعيد الحديثية: ئۇو كاتانە بوو كە تايپەتكرابوو بۆ گوتنەۋەى وانەى فەرموودە. (ابن الحنبلى الحلبي، ۱۹۷۳، ۱/۲ ص ۵۱۸ پەرۋىزى ژمارە (۱۰)). ھاوشىۋەى خستەى وانەكانى ناۋەندە زانستىيەكانە لە رۆژگارى ئىستادا.

(۱۶) السملسل بالاولية: واتە فەرموودەى ئەلقەبەندى- زنجيرەبى. ئۇو جۆرە فەرموودانەى پىغەمبەر(سلاۋى خواى لىبىت) كە لە سەنەد و گىرانەۋەيان تايپەتن، ۋەك ئۇەى كە دىمەشقى گىرابىتتەۋە لە كۇتاۋە تا سەرەتايەكى بى برانەۋە. يان ۋەك ئۇو فەرموودانەى كە ھاوشىۋەى ئۇەن لە گىرانەۋە لە سەرەتاۋە تا كۇتايى. مەبەست لە ئەلقەبەندى لە سەرەتا و ۋەك فەرموودەى "الراحمون يرحمهم الله تبارك وتعالى. يا عبادي ارحموا من في الأرض يرحمكم من في السماء" ھەر يەك رەچاۋى ئۇەى پىشۋوتى دەكات: ئۇو يەكەم فەرموودەيە كە لەۋەۋە گويىستى بووبم. (ابن الحنبلى الحلبي، ۱۹۷۳، ۱/۱ ص ۷۷)

پهراویزی ژماره (۱): النووي، ۲۰۱۴، ص ص ۱۴-۲۱، بروانه : يحيى الشهري، (۲۰۰۵).

(۱۷) العضد يان العضدي: ئه وه كتيبي (الاضاح في النحو)ى ئيمام (أبي على حسن بن أحمد الفارسي النحوي م: ۳۷۷ك / ۹۸۷ز)، ئه م كتيبه پيكدت له ۱۶۹ باب كه تاييه ته به باب ته كانى (النحو الصرف). (حاجي خليفة، د.ت، ۲/ص ۱۱۴۲).

(۱۸) المطول: شروقه كردنى (سعدالدين التفتازاني)ه، بؤكتيبي (تلخيص المفتاح للقرويني)ى ناسراو به (خطيب دمشق م: ۷۵۶ك / ۱۳۵۵ز) . (حاجي خليفة، د.ت، ۲/ص ۱۷۲۲).

(۱۹) الفية الحديث: ناسراو به (الفية العراقي في اصول الحديث)ى (الشيخ الامام الحافظ زين الدين عبدالرحيم بن الحسين العراقي م: ۸۰۶ك / ۱۴۰۳ز). (حاجي خليفة، د.ت، ۱/ص ۱۵۶).

(۲۰) الجرومية يا الاجرومية: تاييه ته به زانستى (النحو) ده گه ريته وه بؤ (أبي عبدالله محمد بن داود الصنهاجي م: ۷۲۳ك / ۱۳۲۳ز). (حاجي خليفة، د.ت، ۲/ص ۱۸۹۶).

(۲۱) الجزرية: ناويكى به ربلاوه بؤ په رتووكى (متداول) له زانستى خويندنه وهى قورئان، ناو نيشانه راسته قينه كهى (المقدمة في تجويد القرآن) دانرايه له لايه ن (الشيخ محمد بن محمد الجزرى م: ۸۳۳ك / ۱۴۲۴ز). حاجي خليفة، د.ت، ۲/ص ۱۷۹۹).

(۲۲) قوتابخانهى دلغادرية له بيت المقدس، مير (ناصرالدين محمد بن دلغادر) كرديه وهقف، دواى ئه وهى خيزانه كهى (مصر خاتون) ئاوه دانى كرده وه و وهقى كرد سالى (۸۹۷ك / ۱۴۹۱ز). (محمد كرد علي، ۱۹۸۳، ۶/ص ۱۲۲).

(۲۳) مزگه وتى (باب الاحمر): ئه وه مزگه وتى (أوغلبك)ه، له لايه ن (مير عثمان الحلبي الحنبلى ۰۰۰_ ۸۸۵ك / ۱۴۸۰_۰۰۰ز) بنيان ترا، وه قفيكى زورى بؤ دابينكرا

له‌هه‌له‌ب که رێک‌خرا‌بوو له‌لایه‌ن ئیداره‌ی ئه‌وقاف. (ابن الحنبلي الحلبي، ١٩٧٣، ٢/١ ص ص ٨٨٤_٨٨٦؛ الغزي، ١٩٩٨، ٢/٢ ص ٢٩٩).

(٢٤) محمد بن القاضي الخراساني: که‌سیکی خوشه‌ويست بوو، له‌ سه‌ره‌تای ژيانی ناته‌واوی له‌ عه‌قلی هه‌بوو، ده‌چووه چیاى القيساريه له‌ ولاتی رۆم. له‌سه‌ر ده‌ستی پیاوچاکینى هه‌له‌ب به‌ ناوی (السيد عبدالله الهمداني) چاکبووه و هاته‌ هه‌له‌ب له‌ سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتداریه‌تی (خير بك). له‌ سییه‌کی سه‌ده‌ی (١٠/ک١٦ز) له‌ هه‌له‌ب کۆچی دوا‌یی کرد. (ابن الحنبلي الحلبي، ١٩٧٣، ٢/١ ص ١٨٣_١٨٤).

(٢٥) المحضر باشي _نقيب الرسل: به‌رپرس بوو له‌ گه‌ياندنێ نامه‌کانی ئاگادارکردنه‌وه و سکالا‌کان. ئه‌و که‌سه سکالا و داواکاری داوا‌لێکراو و گه‌واهیدهر _ شاهیده‌کانی و پێداو‌یستییه‌کانی دادگا‌کردنی ئاماده‌ده‌کرد به‌ر له‌ به‌رپوه‌چوونی پرۆسه‌ی دادگا‌یکردن و دادبێنی. (ابن الحنبلي الحلبي، ١٩٧٣، ١/١ ص ٤٢ په‌راوێزی ژماره (١٠)).

لیستی سه‌رچاوه‌کان

یه‌که‌م: سه‌رچاوه ره‌سه‌نه‌کان به‌زمانی عه‌ره‌بی و کوردی

حاجی خلیفه، مصطفی بن عبدالله (ت: ۱۰۶۷هـ / ۱۶۵۶م)

- کشف الظنون عن اسامي الكتب و الفنون، منشورات مكتبة المثنی، (بغداد: د.ت.)

ابن الحنبلي، رضي الدين محمد بن ابرهیم بن یوسف الحنبلي (ت: ۹۷۱هـ / ۱۵۶۳م)

- در الحبيب في تاريخ أعيان حلب، تحقيق: محمود أحمد الفاخوري ويحيى زكريا عبارة، (دمشق: ۱۹۷۳).

سبط ابن العجمي، أحمد بن إبراهيم بن محمد بن خليل، موفق الدين (ت: ۸۸۴هـ / ۱۴۷۹م)

- كنوز الذهب في تاريخ حلب، دار القلم، (حلب: ۱۴۱۷هـ / ۱۹۹۶م)
السخاوي، شمس الدين ابوالخير محمد بن عبدالرحمن بن محمد (ت: ۹۰۲هـ / ۱۴۹۷م)

- الضوء اللامع لأهل القرن التاسع، دار مكتبة الحياة، (بيروت: ۲۰۰۳).
الشوكاني، محمد بن علي بن محمد بن عبد الله الشوكاني اليمني (المتوفى: ۱۲۵۰هـ)

- البدر الطالع بمحاسن من بعد القرن السابع، دار المعرفة، (بيروت، د.ت.).
ابن طولون، شمس الدين محمد (ت: ۹۵۳هـ / ۱۵۴۵م)
- مفاكهة الخلان، تحقيق : خليل المنصور، دار الكتب العلمية، (بيروت: ۱۴۱۸هـ / ۱۹۹۸م).

ابن العماد الحنبلي، ابو الفلاح عبد الحي (ت: ۱۰۸۹هـ / ۱۶۷۸م)

- شذرات الذهب في أخبار من ذهب، تحقيق: محمود الآرناؤوط، دار ابن كثير، (بيروت: ١٩٨٦).
- الغزي، نجم الدين (ت: ١٠٦١هـ/ ١٦٥٠م)
- الكواكب السائرة بأعيان المائة العاشرة، تحقيق: خليل منصور، دار الكتب العلمية، (بيروت: ١٩٩٧).
- الغزي، شمس الدين ابو المعالي محمد بن عبدالرحمن بن الغزي، (ت: ١٣١٥هـ/ ١٨٩٧م)
- ديوان الاسلام، تحقيق : سيد كسرون حسن دار الكتب العلمية، (بيروت: ١٩٩٠).
- نهر الذهب في تاريخ، دار القلم، ط٢، (حلب : ١٤١٩ هـ / ١٩٩٨م).
- النووي، أبو زكريا محيي الدين يحيى بن شرف النووي (المتوفى: ٦٧٦هـ)
- روضة الطالبين وعمدة المفتين، تحقيق: زهير الشاويش، المكتب الإسلامي، بيروت، ط٣، (عمان: ١٩٩١م)
- ياقوت الحموي، شهاب الدين بن عبدالله (ت: ٦٢٦هـ/ ١٢٢٩م)
- معجم البلدان، دار صادر، (بيروت: د.ت).
- به دليسی، میر شرف خان بن شمس الدین بن شرف خان الروزکی (ت: ١٠١٠هـ / ١٦٠١م)
- شهره فنامه، (ب.ش: ١٩٨١).
- دووهم : ژیده ره کان
- البغدادی، اسماعیل بن محمد أمين بن میر سلیم البابانی البغدادی، (ت: ١٣٩٩هـ).
- ایضاح المکنون فی الذیل علی الكشف الظنون عن السامی الكتب والفنون، (بغداد: د.ت).

- هدية العارفين أسماء المؤلفين وآثار المصنفين، دار احياء التراث العربي،
(بيروت: ١٩٥١)

بنگلی، سیبان حسن علي

- حصن كيفا دراسة في تاريخها السياسي والحضاري (١٢٠٠-
١٣٠٠م)، دارسبيريز للطباعة والنشر، (دهوك: ٢٠٠٥).

محمد راغب الطباخ الحلبي

- اعلام النبلاء بتاريخ حلب الشهباء، صححه وعلق عليه: محمد كمال، دار
القلم العربي، ج ٥، ٦، (حلب : ١٩٨٩)

محمد علي الصويركي الكردي

- معجم أعلام الكرد في التاريخ الاسلامي والعصر الحديث في كردستان
و خارجها، مؤسسة زين، (السليمانية: ٢٠٠٥).

محمد كرد علي، محمد بن عبد الرزاق بن محمد كرد علي (ت: ١٣٧٢هـ)

- خطط الشام، مكتبة النوري، ط ٣، (دمشق : ١٤٠٣هـ/ ١٩٨٣م).

يحيى بن عبدالله الشهري،

- النفحة الالهية في شرح الحديث المسلسل بالاولية ، دار ابن حزم،
(بيروت: ٢٠٠٥).

صالح بن محمد بن عبدالفتاح

- الجزء المسلسل بالاولية والكلام عليه للامام الحافظ علي بن داود العطار
الشافعي (٦٥٤_٧٢٤هـ)، مجلة الوعي الاسلامي، الاصدار: ٨٣ ، (كويت:
٢٠١٤).

الملخص:

هذه الدراسة الموسومة، البدر السيوفي الاربلي(٨٥١-٩٢٥هـ/١٤٤٧-١٥١٨م)، دوره في العلم والفتوى. دراسة عن دور محدث كوردي مشهور، كان مفتيا لمدينة حلب لمدة ثلاثين عاما، وله منزلة اجتماعية مرموقة داخل المجتمع الحلبي عند العامة والخاصة، قدم خدمات جليلة عن الحضارة الاسلامية للمجتمع الحلبي. هذه الدراسة اضافة الى المقدمة والخاتمة، يتضمن ثلاث محاور رئيسة، المحور الاول يتضمن سيرته وشخصيته، أما المحور الثاني فيتطرق الى نشأته ونبوغه العلمي، أما المحور الثالث فقد خصص لمنزلة هذا العالم في المجتمع الحلبي.

Abstract:

The present historical research “Al- Badr Al- syooofi Al- Erbilly 851-925A.H/1447-1518A.D” in science and Fatwa. is a study about the role of his Kurdish Master of Prophetic Tradition as a famous personality. He became the Mufty of Aleppo City for thirty years possessing a high social position within the Aleppo community among the public and famous personalities. During his life time, he presented important services to the Islamic Civilization in Aleppo society. This research consists of three axiss preceded by an introduction and followed by a conclusion axis. conciusion Axis one deals with biography and the prominent personality of Al- Erbilly. Axis two is concerned with his scientific life. The final axis tackles the position of this scientist in the Aleppo community.